

Izvori materijala za *Radnu svesku*

13–19. APRILA

BLAGO IZ BOŽJE REČI | POSTANAK 31

„Jakov i Lavan sklapaju savez mira“

(Postanak 31:44-46) Hajde sada da ja i ti sklopimo savez, i neka on bude svedok između mene i tebe.“ Tada je Jakov uzeo jedan kamen i postavio ga kao stub. Zatim je rekao svojoj braći: „Skupite kamenja!“ Oni su naku-pili kamenja i napravili jednu gomilu. Posle toga su jeli na toj gomili.

it-1-E 883 ¶1

Galed

Nakon što su mirno rešili spor koji su imali, Jakov i Lavan su sklopili savez. Tim povodom, Jakov je uzeo jedan kamen i postavio ga kao stub, a zatim je svojoj braći rekao da sakupe kamenje na gomilu, koja im je poslužila kao sto na kom su jeli obrok u znak sklapanja saveza. Lavan je zatim mesto na kom su bili nazvao po toj gomili. Dao mu je aramejsko (sirijsko) ime „Jegar-Sahadut“, dok mu je Jakov dao hebrejsko ime „Galed“, a oba imaju isto značenje. Lavan je rekao: „Ova gomila [hebr.: *gal*] je danas svedok [hebr.: *ed*] između mene i tebe“ (Pst 31:44-48). Ta gomila kamenja (i stub) bili su svedok tog događaja svima koji su tuda prolazili. Kao što piše u 49. stihu, Stražarska kula [hebr.: *micpa*] bila je svedok da su Jakov i Lavan i njihove porodice sklopili mir (Pst 31:50-53). Kamenje je i kasnije na sličan način služilo kao nemi svedok nekih događaja (IN 4:4-7; 24:25-27).

(Postanak 31:47-50) Lavan ju je nazvao Jegar-Sahadut, a Jakov ju je nazvao Galed. Lavan zatim reče: „Ova gomila je danas svedok između mene i tebe.“ Zato ju je Jakov nazvao Galed. Nazvao ju je i Stražarska kula,

jer je Lavan još rekao: „Neka Jehova bude stražar između mene i tebe kad jedan drugog više ne budemo videli. Ako budeš loše postupao s mojim kćerima i ako uzmeš druge žene pored mojih kćeri, iako nijedan svedok nije s nama, Bog je svedok između mene i tebe.“

it-2-E 1172

Stražarska kula

Gomila kamenja koju je Jakov podigao i nazvao „Galed“ (što znači „svedok-gomila; gomila svedočanstva“) i „Stražarska kula“. Lavan je zatim rekao: „Neka Jehova bude stražar između mene i tebe kad jedan drugog više ne budemo videli“ (Pst 31:45-49). Ova gomila kamenja je trebalo da bude svedok da Jehova gleda da li se Jakov i Lavan drže saveza mira koji su sklopili.

Pronađimo dragulje u Božjoj Reči

(Postanak 31:19) Lavan je otišao da striže svoje ovce. Dotle je Rahela ukrala terafime koji su pripadali njenom ocu.

it-2-E 1087-1088

Terafim

Arheološke iskopine u Mesopotamiji i okolnim oblastima pokazuju da je onaj ko je posedovao terafime, to jest kipove kućnih bogova, imao pravo na porodično nasleđe. Na osnovu onoga što piše na jednoj glinenoj pločici, otkrivenoj u Nuziju, posedovanje terafima bi u nekim okolnostima dalo za pravo zetu da se pojavi na sudu i zahteva imovinu svog preminulog tasta (*Ancient Near Eastern Texts*, uredio Dž. Pričard, 1974, str. 219, 220 i fusn. 51). Verovatno je s tim na umu Rahela smatrala da ima pravo da uzme terafime svog oca zato što je on više puta prevario njenog muža Jakova. (Uporediti s Pst 31:14-16.) Koliko su terafimi bili važni za nasleđe vidi se i po tome što ih je Lavan grozničavo

tražio i čak sa svojom braćom krenuo u poteru za Jakovom koga je stigao tek nakon sedam dana (Pst 31:19-30). Naravno, Jakov uopšte nije znao šta je Rahela uradila i nema nikakvih naznaka da je ikad pokušao da pomoću terafima preotme nasleđstvo Lavanovih sinova (Pst 31:32). Jakov nije imao nikakve veze sa idolima. Ove terafime je bacio, ako ne pre onda kada je od svih koji su bili s njim tražio da mu predaju tuđe bogove, a onda ih zakopao pod veliko stablo u blizini Sihema (Pst 35:1-4).

20–26. APRILA

BLAGO IZ BOŽJE REČI | POSTANAK 32–33

„Da li se rveš za blagoslov?“

(Postanak 32:25, 26) Kad je taj čovek video da ga ne može savladati, dotakao mu je bedro tako da se Jakovu iščasio kuk dok se rvao s njim. Tada taj čovek reče: „Pusti me, jer sviće zora.“ A Jakov mu odgovori: „Neću te pustiti dok me ne blagosloviš.“

it-2-E 190

Hrom, hromost

Jakovljeva hromost. Kada je Jakov imao oko 97 godina, jednom prilikom se svu noć rvao s materijalizovanim anđelom. Nije hteo da ga pusti dok od njega ne dobije blagoslov. Dok su se borili, anđeo je dotakao Jakovljevo bedro i iščasio mu kuk. Od tada je Jakov hramao (Pst 32:24-32; Os 12:2-4). To je za Jakova bio podsetnik da, premda mu je anđeo rekao: „Borio [si se] s Bogom i s ljudima i na kraju si pobedio“, on u stvari nije pobedio moćnog Božjeg anđela. Bog je dozvolio Jakovu da se bori sa anđelom i on je sve to vodio kako bi Jakovu pružio priliku da pokaže da je svestan da mu je potreban Božji blagoslov i da to mnogo ceni.

(Postanak 32:27, 28) Zato ga onaj čovek upita: „Kako se zoveš?“, a on odgovori: „Jakov.“

Tada mu taj čovek reče: „Više se nećeš zvati Jakov, već Izrael, jer si se borio s Bogom i s ljudima i na kraju si pobedio.“

it-1-E 1228

Izrael

1. Ime koje je Bog nadenuo Jakovu kada je imao oko 97 godina. U noći kada je Jakov prešao dolinu Javok idući u susret svom bratu Isavu, počeo je s nekim da se bori. Ispostavilo se da je to bio anđeo. Zbog istrajnosti u toj borbi, Jakov je dobio ime Izrael kao znak Božjeg blagoslova. U spomen na ove događaje, to mesto je nazvao Fanuil (Pst 32:22-31). Bog je kasnije u Vetilju potvrdio tu promenu imena, i Jakova su od tada pa do kraja života često oslovljavali sa Izrael (Pst 35:10, 15; 50:2; 1Le 1:34). Ime Izrael se u Bibliji pojavljuje na više od 2 500 mesta, ali u većini slučajeva se odnosi na Jakovljeve potomke kao narod (Iz 5:1, 2).

Pronađimo dragulje u Božjoj Reči

(Postanak 33:20) Posle je na tom mestu podigao oltar i nazvao ga „Bog, Izraelov Bog“.

it-1-E 980

Bog, Izraelov Bog

Nakon što je Jakov sreo Jehovinog anđela na mestu koje je nazvao Fanuil, dobio je ime Izrael. Zatim se sreo sa svojim bratom Isavom, s kojim se u miru razišao, nakon čega je živio u Sokotu i Sihemu. Tamo je od sinova Emora kupio komad zemlje i na njemu razapeo svoj šator (Pst 32:24-30; 33:1-4, 17-19). „Posle je na tom mestu podigao oltar i nazvao ga 'Bog, Izraelov Bog'“ ili „Bog je Izraelov Bog“ (Pst 33:20). Time što je oltar nazvao po svom novom imenu Izrael, Jakov je pokazao da prihvata i ceni to ime, kao i to što mu je Bog pomogao da se bezbedno vrati u Obećanu zemlju.

27. APRILA – 3. MAJA

BLAGO IZ BOŽJE REČI | POSTANAK 34–35

„Gorke posledice druženja s pogrešnim ljudima“

Pronađimo dragulje u Božjoj Reči

(Postanak 35:8) Kasnije je umrla Devora, Rebekina dojilja, i sahranjena je u podnožju Vetilja pod jednim velikim drvetom, koje je on nazvao Alon-Vakut.

it-1-E 600 ¶14

Devora

1. Rebekina dojilja. Kada je Rebeka napustila dom svog oca Vatuila da bi se u Palestini udala za Isaka, s njom je pošla i Devora (Pst 24:59). Nakon što je godinama služila u Isakovom domu, Devora je prešla u Jakovljev dom, možda nakon Rebekine smrti. Devora je preminula i bila sahranjena pod jednim velikim drvetom u Vetilju, po svemu sudeći nekih 125 godina nakon što se Rebeka udala za Isaka. Ime koje je Jakov dao tom drvetu (Alon-Vakut, što znači „ogromno stablo plača“) pokazuje koliko su Jakov i njegova porodica voleli Devoru (Pst 35:8).